

Майя ГАРБУЗІЮК

ТЕАТРОЗНАВЧІ КОНФЕРЕНЦІЇ У СТІНАХ ФРАНКОВОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Сьомого лютого 2017 р. в рамках роботи Щорічної звітної наукової конференції Львівського національного університету імени Івана Франка відбулось засідання підсекції “Театрознавство” (секція “Культура та мистецтво”). Із доповіддю “Вистава “Підгіряни” І. Гушалевича (музика М. Вербицького) у репертуарі трупі Марка Кропивницького (1891–1892)” виступив завідувач кафедри театрознавства та акторської майстерності проф. Б. М. Козак. Дослідник відкрив невідомі сторінки історії перекладу цього твору російською мовою, а також втілення його на українській сцені Наддніпрянської України.

Невідомі українській фаховій аудиторії тексти контекстуалізував ст. викл. Р. Лаврентій у доповіді “Руський народний театр у рецепції австрійської німецької критики поч. ХХ ст.”. Цікаві матеріали до історії українського театру в Галичині, розвитку театральної критики в Галичині та на Буковині, зокрема, критики іншомовної, оприлюднені доповідачем, відкрили нові факти, імена, тенденції німецькомовної преси того часу у ставленні до театру українців.

Ст. викл. Уляна Рой виступила з доповіддю “Часопис “Der Kunstwart” в оцінці Івана Франка”. Очевидно – стверджувала У. Рой – аналітичні судження німецьких мистецтвознавців про ідею “Вільної сцени” в Берліні та сценографічні реформи в театрі, про драматургію реалізму та інші цікаві міркування про мистецтво Іван Франко черпав саме з “Der Kunstwart”.

Доповідь “Львівська театральна критика 1930-х років: діапазон тем, ідей і проблем” виголосила асист. С. Роса-Лаврентій. В центрі уваги доповідачки – питання театру, що їх висвітлювали на своїх сторінках українські видання, зокрема, проблеми організації національного театру, репертуару акторської майстерності, глядача.

Маловідомі і ненадруковані раніше сторінки творчого тандему і взаємовпливів українських митців висвітлила у своїй доповіді “Йосип Стадник – Амвросій Бучма: концептуальний дискурс “Украденого щастя” І. Франка” доц. С. Максименко. Дослідниця доводила, що в концептуальному рішенні образу

Доповідає асистент кафедри театрознавства та акторської майстерності Надія Терецук.

А. Бучма на франківській сцені (1940) вирішальну роль для виконавця відіграла концепція Й. Стадника, який виношував її для постановки у Львові у Театрі ім. Лесі Українки, а відтак втілював франкову драму на сцені ЛОТУ у серпні 1941 р.

Доц. Гарбузюк М. В. запропонувала тему “Львівський театр ім. М. Заньковецької очима “людини, в якій більше жовчі, ніж крові””. Доповідачка оприлюднила фрагменти невідомих архівних джерел, а саме листи Я. Галана до Н. Камінської 1943–1949 рр., в яких міститься важлива інформація про рецепцію творчості заньківчан галицькою інтелігенцією у перші роки адаптації колективу у Львові (1944–1947).

Про “Франкіяну Першого академічного театру для дітей та юнацтва” розповіла доц. Олена Баша. Дослідниця зупинилась на першій франківській прем’єрі театру – виставі “Учитель” (1956), ретельно реконструювавши історичний контекст постанови, режисерське вирішення, особливості виконавських концепцій, оцінку тогочасної критики.

“Український композитор в українському театрі радянської доби – (за матеріалами творчої спадщини О. Радченка). До постановки проблеми” – з такою доповіддю виступила ст. лаб. Х. Новосад, звернувши увагу на проблеми роботи професійного композитора у професійному театрі другої половини ХХ ст.

“Спроби прочитання сценографії Є. Лисика на сторінках періодичних видань (1965–1985)” проаналізувала у своєму дослідженні асист. М. Романюк. Доповідачка довела, що сучасні Є. Лисикові рецензенти, критики в цілому адекватно оцінювали та аналізували його унікальний творчий доробок, хоча далеко не всі його сценографічні шедеври стали об’єктом уваги преси та критиків.

З оглядом “Актори театру “Березіль” у кіно” виступила асист. І. Патрон, здійснивши спробу як в цілому, так і на конкретних прикладах розкрити вагомість внеску курбасівських вихованців у розвиток та становлення українського кінематографа.

А 31 березня цього ж року відбулося чергове березневе засідання Театрознавчої комісії НТШ у Львові. Її слухачами були й студенти-театрознавці ЛНУ ім. І. Франка.

Доповідачі Б. Козак, Р. Лаврентій та С. Роса-Лаврентій знайшли нові ракурси у темах, що вже були озвучені на означеній вище університетській конференції.

У доповіді “Актриса в Галичині кін. ХVІІІ – поч. ХІХ століття: спроба соціо-культурного аналізу” Надія Терещук розкрила проблеми соціального, ген-

Доповідають Ярослав Краснодембський та Оксана Палій.

дерного, національного та професійного характеру на прикладах доль актрис вказаного періоду.

Про можливості залучення історико-теоретичного методологічного інструментарію до вивчення міжнаціональних театральних стосунків говорила доц. Майя Гарбузюк у доповіді “Теорія фронтирів та перспективи її застосування у дослідженнях українсько-польського театального порубіжжя”.

Докторант з Польщі, Ярослав Краснодембський уже вдруге брав участь у роботі засідання, цього разу представивши свої напрацювання у доповіді “Музика і театр у Станиславові у 1867–1939 роках”.

Уляна Рой представила своє синтетичне бачення проблеми “Традиційне і модерне суспільство в драматургії Івана Франка, її сценічних втіленнях та рецепції сучасників”.

Оксана Палій дослідила наукову тему “Сценічні прочитання творів Тараса Шевченка в режисерській інтерпретації Миколи Садовського (1907–1920)”.

Камерність конференційних засідань сприяла тривалим обговоренням, обміну думками, активному спілкуванню, тож кожен із учасників та слухачів отримав такі необхідні досвід та знання.